

Gazeta Grudziądzka

W Imię Boże!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Rok założenia 1894

Wydanie tańsze

Za Wiarę i Ojczyznę!

Najpoczytniejsze ludowe pismo polityczne i społeczno-gospodarcze,
poświęcone walce o prawa ludu wiejskiego i należne mu stanowisko w państwie.

Adres: Gazeta Grudziądzka
Tel. 1812 Grudziądz, Droga Łąkowa

Założyciel Wiktor Kulerski

P.K.O. Poznań nr. 200420

Włochy nie chcą wycofać swych ochotników z Hiszpanii

Rząd francuski i angielski otrzymały odpowiedź rządu włoskiego na notę skierowaną do Włoch w sprawie wycofania ochotników włoskich z Hiszpanii.

Na notę francusko-angielską odpowiedziały Włochy odmownie, oświadczając iż nie wezmą udziału w projektowanej konferencji Francji, Anglii i Włoch jeżeli na konferencję tę nie zostaną zaproszone Niemcy. Na konferencji tej miano właśnie omówić kwestię wycofania wszystkich ochotników cudzoziemskich walczących w Hiszpanii po obu stronach.

W dalszym ciągu noty Włochy obstają by sprawę wycofania cudzoziemskich ochotników walczących w Hiszpanii, rozpatrywać w londyńskim Komitecie nieinterwencji w którym to Komitecie reprezentowane są wszystkie mocarstwa. Ale i tam będą obradować tylko wtedy gdy zaproszone będą i Niemcy.

Odmowne stanowisko wywołało w sferach dyplomatycznych wielkie wrażenie ze względu na zapowiedziane przez Francję otwarcie granicy francusko-hiszpańskiej w wypadku odrzucenia przez Włochy propozycji francusko-brytyjskiej.

Trzeba sobie przedstawić że zapowiedź francuska może mieć bardzo po-

ważne znaczenie dla dalszego biegu wojny domowej w Hiszpanii, bowiem przez otwartą granicę rząd walencki będzie mógł sprowadzać broń i amunicję w dowolnej ilości.

Rządy francuski i angielski w dalszym ciągu mają prowadzić rozmowy z rządem włoskim dążące do wycofania ochotników cudzoziemskich (włoskich) z Hiszpanii.

Z wojny domowej w Hiszpanii

ZATOPIENIE STATKU RZADOWEGO

W niedzielę rano, hiszpański statek rządowy „Cabo Santhome“, płynący z Rosji sow. do Hiszpanii, zaatakowany został w odległości 45 mil od wybrzeży Algieru, przez dwa nieznane torpedowce.

Torpedowce ostrzeliwały statek prawie przez godzinę wzniesając pożar na rufie.

Statek osiadł na skałach Torpedowce zaś szybko odplynęli. Hydrodłapy

francuskie napróżno poszukiwały nieznanymi torpedowców.

POMOC SOWIECKA DLA RZĄDU HISZPAŃSKIEGO

Jak donoszą z Sewastopola w ostatnich dniach września rb. odplynęło do portów czerwonej Hiszpanii kilka łodzi podwodnych. Równocześnie w Odessie, Sewastopolu i Nikolajewie rozpoczęto werbunek marynarzy, którzy zostaną skierowani do Hiszpanii, celem zasilenia kadr marynarki wojennej rządu walenckiego. (ATE)

Stany Zjednoczone uznały Japonię za napastnika

Rząd Stanów Zjednoczonych opublikował oświadczenie, które uznaje Japonię jako napastnika w zatargu zbrojnym na Dalekim Wschodzie.

To stanowisko rządu Stanów Zjednoczonych wywołało nie mniejsze wrażenie w kołach politycznych świata aniżeli przemówienie prez. Roosevelta wygłoszone na poświęceniu mostu w Chicago.

W myśl uchwał Ligi Narodów przewodniczący Zgromadzenia Ligi Narodów wystosował zaproszenia do 9 mocarstw będących członkami Ligi i uczestnikami traktatu 9-ciu mocarstw podpisanego 6 lutego 1922 w Waszyngtonie, z zaproszeniem na konferencję, na której ma być omawiany zatarg japońsko-chiński i sposoby położenia kresu krwawej wojnie na Dalekim Wschodzie.

JAPONIA OBSTAJE PRZY SWOIM

Wiadomość o zwołaniu konferencji 9-ciu mocarstw, i o uznaniu Japonii przez Stany Zjednoczone za napastnika, wywołała w całej Japonii silne wrażenie. Nie spodziewano się bowiem, by Stany Zjedn. tak ostro potępiły wystąpienie Japonii wobec Chin.

Japońska agencja Domei donosi, że Japonia nie weźmie udziału w projektowanej przez Ligę Narodów konferencji 9-ciu mocarstw. Japonia zdecydowana jest ustosunkować się odmownie do wszelkich zaproszeń. Rząd japoński nie zmieni swego postanowienia wprowadzenia w Chinach porządku i pokoju nawet w wypadku zastosowania ewentualnych sankcyj ekonomicznych i presji moralnej.

Wielka bitwa w Chinach północnych

W sobotę po południu rozpoczęła się walna rozprawa między armią japońską a chińską w Chinach północnych. Jest to największa

bitwa z dotychczasowych walk i ze strony chińskiej bierze w niej udział 20 dywizji.

Penieważ sytuacja Chińczyków była niepewna przeto zburzyli oni w czasie odwrotu kanał Cesarski i inne kanały na rzekach, wskutek czego na tyłach wojsk japońskich zostało zalane 7.000 km kwadratów. Zalane obszary są dla Japończyków największym wrogiem w Chinach północnych.

Mimo tych trudności i oporu wojsk chińskich, wojska japońskie po zaciętym boju zajęły miasto Sziczia-Czuang, które jest najważniejszym punktem strategicznym w północnych Chinach.

Wojska chińskie cofają się.

W 120 rocznicę śmierci Kościuszki

Smutna ale i podniosła rocznica

Przed 120 laty w dniu 15 października 1817 z dala od Ojczyzny na wolnej ziemi Szwajcarów w Solurze zamknął na zawsze oczy Tadeusz Kościuszko.

Przestało bić serce, każdym swym technieniem oddane Polsce, serce naczelnika Narodu w sukmanie, ofiarą miłości obejmujące cały naród, a przede wszystkim jęczący w niewoli pańszczyźnianej lud wiejski.

Ciężka bo była dola tego ludu. Znany pisarz J. Wołoszynowski w książce pod tytułem „Było tak“ — pisze o położeniu chłopów w czasie rozbiórów Polski:

„Niewolnictwo po wsiach milczące — a pocóż to życie. Pod batogiem płynie pieśń z rozpaczliwymi refrenami, z bolesnym skowytym...“

„Koniom pańskim i psom jakżeś jest lepiej, niż pańskim ludziom. Konia biją, lecz karmią, psa biją, lecz karmią — człowieka biją, lecz nie karmią! Z czego i jak żyć? O świecie najwięcej głód dokucza, kiedy trzeba wstrwać — a na świecie jeszcze noc... Dzieci polskich niewolników... ginie szlachcka-Polska...“

Tych to gnębionych i głodnych niewolników wezwał Kościuszko do broni, do ratowania honoru upadającej Polski, zrywając ze zgubnym szlacheckim przywilejem rycerskiej służby, dla Ojczyzny. W osobie Bartosza Głowackiego podnosi chłopu do godności obywatela równego innym stanom w prawach i obowiązkach. Wyzwolenie ludu wiejskiego z niewoli i ucisku głosi jako jedyną drogę odrodzenia narodu i odzyskania niepodległości.

To też wspomnienie 120 rocznicy zgonu Tadeusza Kościuszki ozwie się najsilniejszym echem w prostych, szczerych a wdzięcznych sercach ludu z którym na zawsze związał On swe wielkie imię!

*

W niezwykle smutnych okolicznościach obchodzi wieś polska tę rocznicę. Rok ten rozpoczął się i pozostaje pod znakiem Raclawic.

Nie skończył się jeszcze proces „raclawicki“ chłopów, którzy mimo zakazu chcieli uczcić zwycięstwo raclawickie.

Nie zdoła wieś polska uczcić wielkiej rocznicy tak, jakby uczcić ją mogła i pragnęła. Dziesiątki, ba setki tysięcy chłopów z wszystkich stron Polski stanęłyby w dniu 15 października pod kopeem Kościuszki w Krakowie, gdyby im to wolno było uczynić. Tyśiące rak chłopskich rzuciłoby się do naprawy tej wielkiej mogiły, o której zniszczeniu tak smutne właśnie w tym roku rozszedły się wieści, a która jest tak droga sercu narodu, a zwłaszcza

(Ciąg dalszy na stronie 2-ej)

Deportacja przywódców arabskich

Konrtorpedowiec angielski „Active“ wysadził na wyspę Mahe, należącej do archipelagu Seychelles na Oceanie Indyjskim przywódców arabskich deportowanych z Palestyny. Notable arabscy zostali natychmiast po wylądowaniu przewiezieni na góry, gdzie oddano im do dyspozycji kilka domów.

Na konrtorpedowcu „Active“ przybyli dr Hussein Khaldj burmistrz Jezorolimy, Fuad Saba, sekretarz najwyższego komitetu arabskiego, Ahmed Hilmi Pasza, skarbnik tego komitetu, Raszid Haj Ibrahim dyrektor banku arabskiego w Haifie i Jakub Hussein przywódca arabskiej organizacji młodzieżowej. (ATE)

Delegacja żydowska u min. oświaty

W związku z wyznaczeniem przez rektorów, na wyższych zakładach naukowych osobnych miejsc dla akademików żydów, zgłosiła się do ministra oświaty delegacja senatorów i posłów żydowskich. Minister Świętosławski wyjaśnił delegacji żydowskiej powo-

dy wydania zarządzenia o oddzielnych miejscach dla akademików żydowskich, oświadczając iż w ten sposób rektorzy usiłują utrzymać porządek na uczelniach i nie dopuścić do tego, aby na tle walki o miejsca powstały w szkołach bójki.

Z Kongresu Połączeniowego Stronnictwa Pracy

Jak już pokrótce donosiliśmy, odbył się w niedzielę w Warszawie kongres połączeniowy Chrześcijańskiej Demokracji i Narodowej Partii Robotniczej. Kongres ten poprzedził w sobotę kongres osobne łączących się stronnictw, na których to kongresach po obszernej, a chwilami gorącej dyskusji, przyjęte zostały jednogłośnie tezy programowe nowego stronnictwa i jednogłośnie zgodzono się na nazwę Stronnictwo Pracy. (Prasa warszawska donosiła, że na kongresie N. P. R. doszło do bójki. Stwierdzamy, że żadnej bójki nie było. Wiadomość taką podano tylko dlatego, aby zamącić powagę kongresu połączeniowego).

W KATEDRZE ŚW. JANA.

Kongres połączeniowy rozpoczął się uroczystą mszą św. celebrowaną przez ks. biskupa Szlagowskiego. Kazanie, bardzo podniosłe, wspominając bohaterские walki błękitnych żołnierzy, bohaterские walki polskiego świata pracy o idee chrześcijańskie, bohaterские zmagania się chłopów zorganizowanych w Stronnictwie Ludowym o szczerą demokrację, wspominając „pacyfikację“ jaką w Małopolsce prześladowane są chłopów po ostatnim strajku chłopskim, — wygłosił ks. prałat Kaczyński, dyrektor K. A. P.

Po nabożeństwie uformował się olbrzymi pochód z hallerczyków, członków Ch. D. i N. P. R., Katolickiego Tow. Polek ze Śląska i wiele innych organizacji. Pochód, w którym kroczyło przeszło sto pocztów sztandarowych i ponad 3 tysiące ludzi, udał się ulicami miasta do gmachu Tow. Techników przy ul. Czackiego. Publiczność witała pochód gromkimi okrzykami: Niech żyje Paderewski! Niech żyje gen. Haller! Niech żyje Wojciech Korfanty! Niech żyje Wincenty Witos! Niech żyje Karol Popiel! Precz z sanacją! Precz z dyktaturami! itp.

Nastroj przyglądającej się publiczności i kroczących członków kongresu był zapowiedzią nastroju, w jakim odbędzie się obrada kongresu połączeniowego. Podczas pochodu porządku nie zakłócono. Czuwali nad tym tramwajarze warszawscy, którzy nie obawiali się pełnić służby porządkowej w mundurach.

KONGRES

Wielka sala Towarzystwa Techników wypełniła się po brzegi członkami kongresu połączeniowego.

Imieniem obu łączących się partij kongres zagaja b. pos. Karol Popiel, podkreślając w swym przemówieniu konieczność konsolidacji narodowej, zdrowej, uczciwej, i dobrowolnej. Dwa stronnictwa, z których jedno należało do umiarkowanej prawicy, a drugie do umiarkowanej lewicy, zeszły się w centrum życia politycznego. Chcą one wzorować się na wielkich demokracjach Zachodu i stać się w naszym życiu politycznym pierwiastkiem stałości i równowagi. Ogłasza kongres za otwarty i proponuje na honorowych jego przewodniczących Ignacego Paderewskiego i Stanisława Wojciechowskiego, a na przewodniczącego p. dr. Tempke.

Podczas przemówienia p. Popiela na salę wszedł b. Prezydent R. P. prof. Stanisław Wojciechowski, którego mowa wita pięknym przemówieniem, mówiąc m. in.

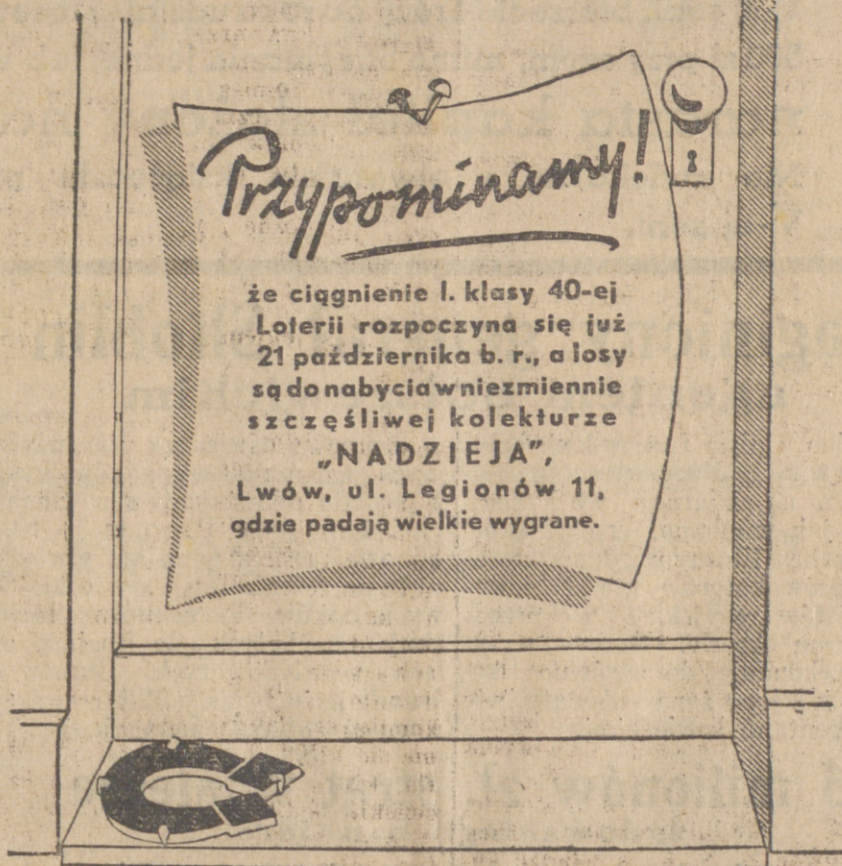
„W Tobie widzimy ten podeptany symbol Rzeczypospolitej“. Zgromadzeni powitali wchodzącego b. prezydenta okrzykami, a przemówienia jego wysłuchali stojąc.

Po przemówieniu b. prezydenta R. P. Wojciechowskiego odczytano listy powitalne od Ignacego Padarewskiego i W. Korfanteo. Gdy w liście Korfanteo odczytano, że przysyła on życzenia i od-

prezesa Stronnictwa Ludowego W. Witosę sala rozbrzmiała od oklasków.

W dalszym ciągu jednogłośnie przyjęto akt erekcyjny nowego stronnictwa, które przyjęło nazwę Stronnictwo Pracy, a na prezesa stronnictwa wybrano jednogłośnie generała Hallera.

W końcu obrad ukonstytuowały się władze nowego stronnictwa.

Z pamiętnika polowego gen. Składkowskiego

Na str. 81—82 „pamiętnika polowego“ p. t. „Moja służba w brygadzie“ (Warszawa, 1933, tom I) opisał p. generał Składkowski następujące ciekawe zajścia z swej służby w Pierwszej Brygadzie:

— „Dzisiaj za wsią rozstrzelaliśmy górala, którego wydała sama ludność, że za pieniądze przeprowadził Moskala na nasze tyły ścieżkami górskimi, wskutek czego musieliśmy się cofać. Sąd polowy skazał go na śmierć.

Egzekucja odbyła się w sposób następujący. Czytałem najspokojniej przed południem, gdy komendant batalionu dał mi rozkaz: „Doktorze, pójdziecie zaraz z plutonem służbowym, który dokona egzekucji nad góralem, skazanym na śmierć przez sąd polowy. Stwierdźcie śmierć przed pogrzebaniem“.

Potwierdzam „rozkaz“, wziąłem pas i rewolwer i wyszedłem przed dom.

Przed gankiem siedział „w kuczki“ starszy chłop o tępych, beznymnym wyrazie twarzy. Trzymał w ręku jakiś brudny węzełek. Przy nim posterunek z bagnetem na broni.

Pluton służbowy robił zbiórke. Oficer inspekcyjny powiedział już widocznie żołnierzom, co mamy robić, bo paru rekrutów zaczęło mówić:

„My przyślim bić się za Polskę, a nie tak strzelać do bezbroznego, my nie strzelalim jeszcze, niech starsi idą“.

— Coza obywatelskie gadanie! zawołał oficer, milecząc, zbiórka!

Za chwilę kazał nabić broń i poszliśmy z góralem na czele w kierunku trzech samotnych świerzków, stojących na wzgórzu.

Był już tam wykopany świeży dół. W drodze góral poprosił zapalić. Żołnierzowi, który dawał mu ognia, drżały ręce, jak w febrze. Wreszcie doszliśmy. Oficer kazał zawiązać skazanemu oczy. Ten na to: Pozwólcie mi się pomodlić przed śmiercią, ukląkł i położył węzełek obok siebie.

Oficer skinął na żołnierzy, zdjęli karabiny i wzięli „do oka broń“.

Oficer machnął chusteczką i gruchnęła salwa. Skazany potoczył się po trawie z okrzykiem: „O Jezu! i drgał, krzycząc i rżąc.“

Oficer podbiegł do niego z rewolwerem, ale browning mu się zaciął. Tymczasem skazany żył. Sekundy wydawały się wiecznością. Chwyliłem mój rewolwer, przyłożyłem mu do głowy i strzeliłem. — Umilkł i zmarł natychmiast“.

Jeszcze echa strajku

W dniu 8 bm. odbyło się w Sądzie Okręgowym w Poznaniu rozprawa odwoławcza przeciw 15-tu ludowcom oskarżonym i sadzonym już w Sądzie Grodzkim w Szamotułach za strajk chłopski. Sąd Okręgowy w Poznaniu uchylił wyrok 3 instancji i skazał oskarżonych Machowiaka i Kampe na 10 mies. więzienia, pozostałych zaś na 6 miesięcy. Wszystkim karę zawieszono. W motywach Sad podniósł,

Chłopska solidarność

Stopnica. — W związku ze strajkiem rolnym aresztowani byli: Stanisław Kornaś i Stanisław Skrzypczyński ze wsi Radzychowice pow. stopnickiego. — Miejsceowe Koło Stronnictwa Ludowego na odbytym zebraniu postanowiło dopomóc rodzinom aresztowanych. Zebrano się więc 20 osób, które zajęły się kopaniem i zwożeniem kartofli, oraz siewem oziminy, aby cierpiący za sprawę chłopską nie ponieśli uszczerpku w gospodarstwie.

Piękny przykład Koła Stronnictwa Ludowego w Radzychowicach jest jeszcze jednym dowodem chłopskiej solidarności. —

Jarosław. (ag) — Wśród aresztowanych za strajk chłopski chłopów przebywa w więzieniu również hr. Drohojowski z Cieszcina Wielkiego. Wszystkim aresztowanym chłopom miejscowi i okoliczni wykonali i wykonywują wszystkie jesienne prace w polu. W majątku hr. Drohojewskiego w dniu 6 bm. 945 osób z kilku furmankami z 15 okolicznych gromad w ciągu 4 godzin wykopało i zakopowało wszystkie kartofle i buraki. Fakt ten wywołał duże wrażenie tej solidarności chłopskiej, stanowiąc wyraźne zaprzeczenie o rzekomych nastrojach komunistycznych na terenie wsi jarosławskiej.

Jeszcze jeden proces przeciwko starości

W Piotrkowie Trybunalskim rozpoczął się proces przeciw b. starości powiatu Rawa Mazowiecka b. radcy Urzędu Wojewódzkiego dra E. Rogawskiemu.

Akt oskarżenia, obejmujący 37 stron pisma maszynowego, zarzuca Rogawskiemu, iż w czasie od 1 lipca 1933 r. do 13 stycznia 1936 r. na stanowisku starosty powiatowego dla własnych korzyści przekroczył swoje kompetencje, pobierając z Wydziału Powiatowego na prywatne kwity sumę 3.358,30 zł na własne potrzeby.

Poza tym bez uchwały Wydziału Powiatowego polecił wypłacić urzędniczce Helenie Samborskiej 1.000 zł jako stypendium dla jej syna i pobrał od niej za to 500 zł. Dalej b. starosta korzystał dla celów prywatnych z samochodu służbowego i benzyny. Akt oskarżenia zawiera również wiele innych drobniejszych przewinień.

Obok Rogawskiego zasiadł na ławie oskarżonych 30-letni Stefan Kłos, urzędnik Starostwa Powiatowego w Rawie Mazowieckiej, który jako kasjer wypłacił Rogawskiemu na kwity prywatne 3.358,30 złotych.

Rogawski do winy się nie przyznaje, zeznając, że potrzeby urzędowe pochłonęły pieniądze, które według aktu oskarżenia miał sobie przywłaszczyć. Na rozprawę powołano biegłych i 89 świadków.

że skazani całkowicie wyczerpali wymagania artykułu 251 k. k. — chociaż działalność ich nie była spowodowana niskimi pobudkami! Jest to jeden z najsurowszych wyroków za strajk chłopski, mimo że w czasie akcji strajkowej, na terenie, na którym oskarżeni działali nie doszło do żadnych ekscesów! Oskarżeni zamierzają wnieść kasację!

